

РЕШЕНИЕ

№ 4523

гр. София, 05.07.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 05.06.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1015** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) и чл. 13, ал. 7 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на Е. И. М. от [населено място], лично и като пълномощник на собствениците в етажната собственост на вх. „А“, [жилищен адрес] находящ се в [населено място], ж.к. Л. В против решение № Ж-108 от 09.12.2016 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). С жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон - основания за оспорване на административен акт по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Оспорващата страна прави искане за отмяна на обжалваното решение. В с.з., жалбоподателите, чрез адв. Ю., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът по така подадената жалба - КЕВР, чрез пълномощника си юрк. Надежда И., в съдебно заседание и с представени писмени бележки, излага доводи за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд – София - град, III отделение, 7-ми състав, като обсъди данните

по делото и доводите на страните, изложени в жалбата и след като извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Производството пред КЕВР е образувано във връзка с жалби с вх. № В-11Е-00-6 от 11.02.2016г., 07.04.2016г., 19.05.2016г. и 31.10.2016г. от Е. М.. С тях се е възразявало срещу неправилно отчетена консумация вода по общия водомер на живущите във вход А [жилищен адрес] [жк], в [населено място].

По тези жалби КЕВР е постановила решение № Ж-108 от 09.12.2016г. г., с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратила производството по преписката, образувана по посочените жалби, подадени срещу [фирма].

Между страните няма спор по фактите.

От приложените по делото доказателства се установява, че жалбоподателите са собственици в етажната собственост на вх. „А“, [жилищен адрес] находящ се в [населено място], [жк], където водоподаването към потребителите на входа се осъществява чрез сградно водопроводно отклонение, на което е монтиран общ водомер, измерващ количествата консумирана от живущите във входа вода.

В процесния вход на 17.01.2008г. от служители на [фирма] е монтиран общ водомер с фабр. № [ЕГН], пл. пломба № 565515 и показание 00002 куб. , които данни са отразени в приемо-предавателен протокол № 21420 от същата дата.

Иа 24.01.2012 г. гореописаният общ водомер е сменен с нов ф50, с фабр № 11692833, пл. пломба 1190006 и нулево показание, които данни отново са отразени в приемателно-предавателсп протоколи 15553/24.01.2012 г.

След демонтажа на първоначално поставения водомер с фабр. № [ЕГН] е извършена последваща проверка в лицензирана лаборатория и съгласно получените резултати (вж. писмо изх. № О/Ж-106/08.03.2016 г.), е установено, че последният отговор на изискванията на Закона за измерванията.

Към преписката е представено и копие на Протокол от проверка на водомери № 20120125009/25.01.2012 г.. изд. от [фирма], с отразени стойности на проверените показатели и отклоненията им от стандарта за водомер с фабр. № [ЕГН].

В конкретния случай, задълженията за консумирана вода на потребителите от адреса се формират въз основа на показанията на общия водомер (кл. №[ЕИК]) и разхода на вода по индивидуалните партиди.

След общия водомер за адреса, в процесния вх. А са регистрирани 21 индивидуални партиди, като видно от представеното копие на карнета на общия водомер за периода от 18.02.2010 г. до 16.02. 2016 г.) става ясно, че отчети се извършват на три месеца, като само два отчета са потвърдени с подпис на потребител.

На 20.02.2012 г. е отразен код 5 „новосменен водомер, но още не е регистриран в базата данни“.

От доказателствата е видно също, че в 7 или 28 % от общо 25 – те дати,на които е трябвало да се извърши отчитане па общия водомер по график, потребителите не са осигурили достъп, поради което в карнета не са нанесени показания, а с отбелязан код 19 „труден достъп до водомера“.

В тази връзка, в писмо изх. № О/Ж-106/08.03.2016 г. ВиК операторът посочва, че: „ ... при отчетите по график на 18.02.2010 г., 21.05.2010 г., 20.08.2010 г. не е осигурен достъп на проверителя до общия водомер и към посочените дати показанията на измервателния уред са автоматично придвижени . Отражено е още, че „при отчетите по график на 19.08.2011 г., 18.11.2011 г., 20.11.2012 г. и 20.02.2013 г. отново не е осигурен достъп до общия водомер ”.

Подробният анализ на данните в представената от дружеството „ Справка за таксуваната консумация и начислените количества „общо потребление“ по индивидуалните партии на потребителите от адрес: [жк], вх. А" за периода от 19.11.2009 г. до 16.02.2016 г., показва че:

-за периода от 19.11.2009 г. до 20.08.2010 г. (три отчетни периода), от 19.05.2011 г. до 18.11.2011 г. (два отчетни периода) и от 22.08.2012 г. до 20.02.2013 г. (два отчетни периода) потреблението по общия водомер е придвижено служебно (в колона „вид отчет“ е отбелязано „изчислен“), което означава, че на съответните дати за отчет по график, не е бил осигурен достъп до общия водомер:

- за периода от 19.11.2009 г. до 21.05.2014 г. за ап. 5 не са издавани фактури (в колона вид отчет" е записано „закрит“), а за периода от 18.08.2014 г. до 16.02.2016 г. е отбелязано " изчислен ", тоест за същия период не е осигуряван достъп за отчет на водомерите в имота;

- от 22.08.2012 г. до 20.02.2013 г. и от 16.08.2013 г. до 16.02.2016 г. за ап. 16 не се издават фактури (в колона „вид отчет" е записано „закрит“);

За периода от 19.11.2009 г. до 22.12.2012 г. потреблението в ап. 17 е формирано на база 4 бр. обитатели.

Съгласно изложеното в писмо изх. № О/Ж-106/08.03.2016 г., се установява, че „ към същата дата няма имоти, за които разходът на вода да се определя на база брой обитатели. За два имота е преустановено издаването на фактури: за ап. 5 - по подадена информация за необитаемост от проверител, а за ап. 16 - защото са подадени заявления за необитаемост (вх. № ЗП-2267/10. 09. 2012 г. и ЗП-19076/06.08.2013 г.). За двата имота не е изпълнена разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор „Софийска вода" АД, а именно пломбиране на спирателния кран преди индивидуалните водомери.

От представената „Справка за отчетения разход по общия водомер, таксуваните количества вода по индивидуалните партии и начислените количества „общо потребление за периода от 19.11.2010 г. до 16.02.2016г. " става ясно, че ВиК операторът [фирма] е разпределял разход „общо потребление" за всеки отчетен период, като само за периода от 16.08.2013 г. до 19.11.2013 г. разход „общо потребление" надвишава 20%.

Установява се още, че за оспорвания период , а именно от 24.01.2012 г. до 21.08.2015 г., потреблението в етажната собственост е формирано по показанията на общия водомер за адреса, като само за периода от 18.05.2012 г. до 23.05.2013 г. е извършено преизчисляване на потребените количества вода на адреса (в това число и разход „общо потребление“), тъй като само двете дати, определящи начало и край на периода, е направен отчет от служител на дружеството, докато в междинните отчетни периоди потребителите не са осигурявали достъп за отчет на общия водомер.

Въз основа събраните данни, наведено на 09.12.2016г. закрито заседание КЕВР е взето обжалваното решение. То е мотивирано, като органът е приел, че макар и допуснатите от страна на [фирма] редица пропуски, предвид факта, че същите не

попадат в приложното поле на ЗРВКУ, както и са извън контролните правомощия на Комисията, са налице предпоставките по чл. 147, ал. 1 от НЛДЕ за прекратяване на преписката по жалбата на Е. И. М. от [населено място], лично и като пълномощници на собствениците в етажната собственост на вх. „А“, [жилищен адрес] находящ се в [населено място], ж.к. Л. В.

Решението не страда от пороци по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение е прието от компетентния за това колективен независим специализиран държавен орган - КЕВР. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР разглежда жалби, подадени от потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги. Редът за разглеждане на жалбите според чл. 22, ал. 7 ЗЕ е този, предвиден в действащата Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /НЛДЕ/, обнародвана в ДВ бр. 33/5.04.2013 г. В тази наредба в разпоредбата на чл. 142, ал. 1, т. 1, предложение последно са приповторени правомощията на КЕВР по чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ.

Предметът на регулиране на ЗРВКУ е определен в чл. 1, ал. 1 от този закон. Съгласно тази разпоредба, ЗРВКУ урежда регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационни услуги, извършвани от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, наричани по-нататък ВиК оператори. ВиК оператори съгласно чл. 2 от ЗРВКУ са всички предприятия с предмет на дейност извършване на ВиК услуги, като ВиК операторите извършват дейността си съгласно изискванията на този закон. Съгласно чл. 6, т. 1 и т. 2 от ЗРВКУ Комисията регулира качеството на ВиК услугите и цените на ВиК услугите. На основание чл. 21 от ЗРВКУ КЕВР провежда контрол за съответствието на бизнес плана на ВиК операторите с изискванията на закона, изпълнението на показателите на качество на ВиК услугите, определени в бизнес плана, прилагането на цените съгласно изискванията по чл. 14, ал. 4 и чл. 19; извършените разходи за постигане на показателите, заложили в бизнес плана.

По силата на чл. 1, ал. 1 от ЗРВКУ, този закон урежда регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, извършвани от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, като в Глава пета подробно е регламентирана дейността на КЕВР по осъществяване на контрола върху В и К оператори. Като основни принципи, от които се ръководи КЕВР при осъществяване на дейността си, разпоредбите на чл. 7, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗРВКУ определят: осигуряване на условия за предоставяне на всеобщ достъп и социална поносимост на В и К услугите и защита на интересите на потребителите. Според съда качеството на процесната услуга включва и спазване на нормативноустановените изисквания за предоставянето ѝ, от което следва, че разгледаната от Комисията жалба е свързана с предмета на регулиране по ЗРВКУ.

В чл. 9, ал. 1 от ЗРВКУ е регламентирано, че Комисията измерва и оценява качеството на предоставяните ВиК услуги чрез показатели за качество. В ал. 2 на същата разпоредба са изброени основните показатели за качество на В и К услугите: 1. ниво на покритие с водоснабдителни услуги; 2. качество на питейната вода; 3. непрекъснатост на водоснабдяването (непрекъснатост на водоподаването и времетраене на прекъсванията); 4. общи загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване; 5. аварии на водоснабдителната система; 6. налягане във водоснабдителната система; 7. ниво на покритие с канализационни

услуги; 8. качество на суровите отпадъчни води и на пречистените отпадъчни води; 9. аварии на канализационната система; 10. наводнения в имоти на трети лица, причинени от канализацията;! 1. експлоатационни показатели за ефективност; 12. финансови показатели за ефективност; 13. срок за отговор на писмени жалби на потребителите; 14. срок за присъединяване на нови потребители към ВиК системите; 15. численост на персонала спрямо брой на обслужваните потребители.

Следователно, предвид горното, разпределението на изразходваното количество вода между потребители в сгради етажна собственост не е измежду изброените показатели за качество, за които КЕВР е оправомощена да следи. Правна регламентация на тази материя (разпределението на изразходваното количество вода между потребители в сгради етажна собственост) се съдържа в Наредба № 4 от 14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4 от 14.09.2004 г.).

Съгласно чл. 30 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. изразходваната вода се отчита по водомера на водопроводното отклонение, а за сгради - етажна собственост - по общия водомер на водопроводното отклонение. Изразходваното количество вода се разпределя между потребителите в сграда - етажна собственост, въз основа на отчетите по индивидуалните им водомери по реда на тази наредба, като в разпределението се включват всички разходи в общите части на сградата и загубите на вода в сградната водопроводна инсталация. Като по силата на чл. 45 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. споровете между операторите и потребителите се решават по съдебен ред, а в § 6 от Преходните и заключителни разпоредби на наредбата изрично е посочено, че указания по прилагане на наредбата дава министърът на регионалното развитие и благоустройството.

Спазени са и административнопроизводствените правила в административното производство. Редът, установен в чл. 144 до 149 от НЛДЕ, налага при проверката на подадената жалба да се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, съответно събраните доказателства, протоколи и изготвения доклад, да бъдат разгледани на закрито заседание на комисията. При извършената проверка на В и К оператора е изискана относимата информация и становища от [фирма], събрани са относимите доказателства, като приетото след изготвен доклад на закрито заседание на комисията решение съдържа подробни мотиви. Посочените по-горе действия по издаването му водят до извод за спазена процедура по чл. 144 и 145 от относимата Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Предвид изложеното, КЕВР правилно в своето решение е постановила, че при нарушения на нормите на цитираната наредба остават извън приложното поле на ЗРВКУ и контролните правомощия на КЕВР.

Съгласно чл. 66 от Общите условия на договорите за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор [фирма] всички спорове между ВиК оператора и потребителите се решават по взаимно съгласие чрез преговори между страните, а при непостигане на съгласие - по реда на Глава седма от Общите условия по съдебен ред. Действително в чл. 58, ал. 3 (Глава седма) от Общите условия е предвидено правото на потребител да сезира КЕВР с жалба когато не е удовлетворен от отговора на оператора и предприетите мерки от него, както и когато не е получил отговор в срок, но условие за разглеждане на тази жалба от КЕВР е предметът ѝ да е в съответствие с компетентността на КЕВР по ЗРВКУ и ЗЕ. КЕВР не може да излезе извън тази

компетентност и да разглежда жалби извън предмета на ЗРВКУ или по актове, чието изпълнение е възложено на други органи.

Оспореното решение на регулаторния орган е законосъобразно - при липсата на нарушение, извършено от [фирма], на основание чл. 147, ал. 1 от НЛДЕ, преписката правилно е прекратена.

По изложените съображения решаващият съдебен състав счита, че обжалваното решение не страда от инвокираните с жалбата пороци - отменителни основания по смисъла на чл. 146 от АПК, което налага отхвърлянето ѝ като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателите следва да заплатят на издателя на оспорения административен акт претендираното юрисконсултско възнаграждение, възлизащо на 100 лв. на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд- София – град, III отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. М. от [населено място], против решение № Ж-108 от 09.12.2016 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА Е. И. М. , да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране, разноски по делото в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: